

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 100.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087080944/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

kjendelsen og Forkyndelsen, som dermed staar i uadskillelig Forbindelse; og paa denne apostoliske Kirke-Historie, som har Apostel-Brevene til sine oplysende Bilag, skal vi næste Gang fæste hele vor Opmærksomhed.

IV.

Det følger af sig selv, at da det ene er ved Troen og Daaben, at Kristendommen og den kristne Menighed levende forplantes, gjenfødes og fornyes, saa maa det ogsaa være med Troen og Daaben, at Kristendommen og den kristne Menighed først er kommen levende til Verden; og det har været almindeligt at betragte P i n s e - D a g e n med den Helligaands Udgydelse som Menighedens Fødselsdag; men vil man beholde denne Talebrug, som nok lader sig forsvare, da maa man dog derved ingenlunde glemme, hvad hidtil har været glemt: at Kristendommens levende Begyndelse og Menighedens egentlige Stiftelse ved Troen og Daaben maa være gaaet forud og udtrykkelig forudsættes, da Jesus Kristus ellers ikke selv blev Stifteren, blev Livs-Kilden, Lyset og Klippen, som han dog i alle Maader maa være, naar Kristendommen skal være Kristi egen Lærdom, og den kristne Menighed med rette skal bære Navn efter ham og vente Delagtighed i hans guddommelige Menneske-Liv. Skjønt vi derfor nok kan kalde den store Pinedag Menighedens Fødselsdag, fordi den først paa denne Dag ved de tre Tusendes Daab kom kjendelig til Verden, eller for Lyset i Verden, saa maa Livet dog forudsættes, ligesom ved ethvert Menneske-Barns Fødsel, der ikke kommer dødfødt men lyslevende til Verden; saa vi maa betragte Apostlerne og i det hele de hundrede og tyve, med Herrens Moder midt iblandt sig, som den rette Moder-Kirke eller som den kristne Menigheds Moder-Hjærte og Moder-Skjød, hvor det alt var skabt og levendegjort i Løn af Herren selv, før hans Himmelfart, hvad der faa Dage derefter skulde komme for Lyset med de glødende Tunger til at udtale Herrens Storværk og bygge den aandelige Hovedstad paa Bjærgget, som ikke kan skjules, alt som Herren selv havde sagt: hvad jeg hvisper i Kamrene, skal I udraabe paa Tagene.

Vei har de skriftkloge sædvanlig kaldt det i Tvivl, om A p o s t-

Kirke-Spejl

lerne, som udsendtes til at kristne og døbe alle Folk, ogsaa selv var kristnede og døbt, ligesom vi, i og til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, og tit har man endog kjækt paastaat det modsatte, fordi det ingensteds staaer skrevet; men, selv om det var sandt, at man slet ikke af Evangelierne kunde se, at Apostlerne selv var døbt af Herren med den Helligaand og havde ved hans Ord til dem faaet Syndernes Forladelse, saa maatte vi dog lige fuldt slutte os dertil, fordi der, som sagt, aldrig ved Troen og Daaben kunde blevet nogen sand kristen Menighed paa Jorden, dersom den ikke var stiftet af vor Herre Jesus Kristus selv, mens han var øjensynlig til Stede og talte med sine Disipler, som en Mand med sin Næste. Det er imidlertid slet ikke sandt, at man efter Evangelierne kunde tænke, at Apostlerne ikke selv var døbt med Herrens Daab; thi der staaer endog udtrykkelig skrevet hos Johannes, at Jesus døbt endog flere end Johannes; og naar der lægges til, at Jesus ikke selv, men hans Disipler, forrettede Daaben, da maa det aabenbar henføres til Mængden, som modtog hans Daab, saa han naturligvis selv forrettede Daaben med sine første Disipler, som han siden brugte til Døbere, ligesom han nu bruger os dertil, og kan ikke bruge os dertil som udøbte, men kun som døbt; og naar man herimod har beraabt sig paa Herrens Ord til Apostlerne: I skal døbes med den Helligaand ikke længe efter disse Dage, da beraabte man sig kun paa sin egen urimelige og ufor-svarlige Oversættelse; thi dersom Herren virkelig havde sagt: Johannes døbt vel med Vand, men I skal døbes med den Helligaand, da var der slet ingen Sammenhæng mellem hans Forsætning og Eftersætning, medens der bliver ypperlig Sammenhæng, naar vi med Grammatikkens Tiliadelse læser og siger: Johannes døbt vel med Vand, men I skal døbe med den Helligaand ej længe efter disse Dage.

Vist nok maa der have været nogen Forskjel mellem Herrens Daab før og efter hans Opstandelse, siden Herren siger, at Apostlerne, som allerede havde døbt mange, først herefter skulde døbe med den Helligaand, og fordi al kristelig Meddelelse før Herrens Død og Opstandelse maatte være profetisk, som hans Ven Johannes udtrykkelig anmærker ved Herrens Ord om den Helligaands Meddelelse; thi ved at anføre Herrens mærkelige Ord om de levende Vand-Stømme, der skulde udspringe af hans troendes Indvolde (Joh. 7, 38), lægger Apostelen til: herved mente han den Aand, som hans troende skulde modtage, thi den Helligaand var der ikke endnu, førend Jesus blev herlig-